

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA — POLITICA

APARE ODATĂ PE SĂPTAMĂNĂ

Sub conducerea D-lui SILIU RĂDULESCU Consilier la Curtea de Apel din București

COSTUL ABONAMENTULUI
A SE VEDEA PE COPERTĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
15, STR. JULES MICHELET, 15

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR
1 Nov. 1893—17 Aug. 1931

Jurisprudența Română. — *Înalta Curte de Casație S. III.*
Cambie.—Act de protest (Aloman Comănescu cu Banca Industriilor și Meseriilor).
Curtea de Apel din București S. III-a. — Inchiriere. — Contractarea ei față de mai mulți locatari.—Obligațiuni indivizibile (V. V. Haneș cu D. Georgescu).
Curtea de Apel din București S. III-a. — Asanarea datorțiilor. Termen de grație. — Casa Rurală. (Casa Rurală cu Cooperativa „Sturzeancă”).
Tribunalul Ilfov S. I Com. — Concordat preventiv.—Termen. Expirare.—(Elsabeta Marinescu cu Nicolae Comănescu).

Bibliografie.

Curtea deliberând,

Asupra recursului făcut de Aloman P. Comănescu contra sentinței Tribunalului Constanța Secția II-a cu No. 31 din 13 Martie 1934, dată în proces cu Banca Industriilor și Meseriilor Dobrogene ;

Având în vedere că din sentința atacată cu recurs se constată că prin cartea de judecată cambială cu Nr. 2831/931, recurentul Aloman P. Comănescu în calitate de girant a fost obligat în mod solidar împreună cu Stan R, Banca și R. Berezovschi ca să plătească intimetei Banca Industriilor și Meseriilor Dobrogene suma de 50.000 lei plus cheltueli de judecată iar în contra acestei hotărâri, numitul girant făcând apel a susținut că, acțiunea cambială nu putea fi admisă contra sa întrucât posesorul cambiei pentru a putea să obțină realizarea plății din partea giranților trebuia în prealabil să-și fi conservat acest drept al său prin operațiunea unui act de protest pentru neplată, ori în speță actul de protest eliberat Băncii, aflat la dosar, nu poate să aibă nici un efect legal, deoarece nu a fost semnat de agentul care îl încheie, iar extrasul prezentat de intimată după actul de protest din registrele portăreilor, neputând fi socotit ca original, ca actul eliberat părții, nu poate suplini formalitatea prevăzută de art. 328 cod. com.

Că Tribunalul judecând acest apel, l'a respins ca nefondat, motivând că art. 330 cod comercial neprecizând numărul originalelor ce se fac în caz de protest, explicațiunea firească urmează a fi căutată în dispozițiunile care prevăd trecerea protestelor în întregime zi cu zi într'un registru special, cu posibilitatea de eliberare de extras după registrul impus ; ori întrucât art. 333 dispune că se pot elibera copii după actul înscris fidel în registru, cari să înlocuiască originalul eliberat părții, aceasta înseamnă că actul de protest din registru întregesc ca formă și necesitate un al doilea original și deci în cadrul acestei situațiuni reglementate de textul citat susținerea contrară este fără fundament juridic.

Că în contra sentinței Tribunalului, pârâutul girant Aloman P. Comănescu a făcut recurs, formulând un singur motiv de casare astfel redactat ;

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III-a

Audiența dela 2 Octombrie 1935

Președinția D-lui D. G. Lupu, președinte

Aloman Comănescu cu Banca Industriilor și Meseriilor

CAMBIE. — ACT DE PROTEST. — LIPSA SEMNĂTUREI AGENTULUI ÎN DREPT DE A SEMNA ACEST ACT.—ART. 320 ȘI 330 COD. COM.

În materie de protest legiuitorul neprevăzând formalitatea dublului exemplar, portărelul în comunele reședințe de județ, sau judecătorul în celelalte comune, nu întocmesc în afară de actul original liberat părții, încă un al doilea original, ci trec numai într'un registru, o copie după actul original eliberat părții, care în cazul când originalul există, nu poate nici să-l înlocuiască nici să-l completeze și nici să-l remedieze viciile pe care acesta le ar prezenta ; iar dacă art. 330 cod. com. prevede că partea poate să se servească și de un extras depe registrul de proteste spre a înlocui originalul, această însă numai în cazul când actul original de protest a fost pierdut, iar nu și atunci când există, dar este nul din cauza că nu a fost semnat de agentul competent, fiindcă dacă actul original e nul și extrasul din registre este izbit de același viciu.

No. 1536 — Admis recursul făcut de Aloman Comănescu în contra sentinței Trib. Constanța S. II-a cu No. 31/934 cu Banca Industriilor și Meseriilor.

„Exces de putere ; violarea și greșita interpretare a a art. 328 cod. com., violarea și greșita aplicațiune „a art. 339 cod. comercial, eroare grosieră de fapte, „denaturare de acte și nemotivare prin aceea că instanța de fond a recunoscut unei copii din registrul „prevăzut de art. 330 cod comercial efectele unui act „original de protest a cărui nulitate am invocat-o.

„Intimata Banca Industriilor și Meseriilor Dobrogene „S. A. din Constanța, chemându-mă în judecată cambială pentru plata sumei de 50000 lei în baza unei „cambii acceptată de R. Bancu și girată de subsemnatul lui Anton Berezovschi intrată în posesiunea „Băncii intimată prin girul acestuia din urmă, am opus „acțiunii făcute de posesoare excepțiunea lipsei de „conservare a drepturilor derivând din cambie prin „nedresarea unui protest de neplată.

„In dovedirea excepțiunii mele am dovedit că actul „de protest al cambiei prin nedresarea unui protest de neplată.

„In dovedirea excepțiunii mele am dovedit că actul „de protest al cambiei de 5.0000 lei, scăzută la 7 „Septembrie 1932, era nul în mod absolut nefiind „semnat de portărelul despre care se pretinde că ar „fi instrumentat în alcătuirea lui ;

„Tribunalul refuză să facă fățiși constatarea directă „că actul de protest cu No. 5269/931 este nesemnat „deși originalul acestui act aflat dosarul judecătoreiei, „edifică în mod complet despre lipsa semnăturii „invocată și deși partea adversă nu contestă faptul, „dar pentru a respinge apelul Tribunalul primește „pentru existența protestului de neplată o copie legalizată (eliberată din registrul de proteste) și cu „această copie zice Tribunalul se face dovada facerii „protestului cambiei din speța de față conform art. 326 și următorii c. com.”.

„Pentru a înlătura apoi motivele apelului și obiecțiunile pe larg conținute în concluziunile scrise reținute de instanță, Tribunalul se dedă la o interpretare „cu totul nepotrivită a art. 330 cod com, pentru a „ajunge la o formulă juridică a înlocuirii originalului actului de protest prin copia de registru ;

„Ori, potrivit art. 328 alin. 6 din codul de comerț „protestul trebuie să fie semnat de portărel” fără în- „doială fiindcă lipsa semnăturii face ca actul să se „claseze singur în categoria actelor nule în sensul „inexistenței lor.

„Dacă art. 330 prevede că după ce „originalul protestului se va aduce la Tribunal și adevărându-se de „președinte se va da înfățișătorului, portărelul este „ținut să treacă toate protestele în întreg zi cu zi și „după ordinea datei într’un registru special, și în fine „că în caz de pierdere dovedită a originalului el se „poate înlocui printr’un extract legalizat din registru, „întreg complexul acestui text atât de fals aplicat și „interpretat în speță nu autoriză credința Tribunalului „despre „întregirea protestului prin registru ca un al „doilea original.

„Tribunalul avea de judecat speța în care originalul

„act de protest se găsea nesemnat și deci inexistent „așa cum se vede acest act la dosar, și nu speța în „care el era pierdut, în care caz în adevăr dovedindu-se, pierderea registrul de proteste putea proba „existența : am discutat în jurul inexistenței protestului „prin nevalabilitatea lui, iar nu împrejurarea pierderii „înlocuită prin extract, pierdere care nu se putea articula cât timp există originalul.

„Pe de altă parte din interpretarea art. 330 rezultă că ceiace se trece în registrul de proteste neluând de „cât actele de protest alcătuite conform art. 326, 327 „și 328 cod. comercial, fila registrului nu putea conține decât ceiace originalul conținea și el și în sistemul corect al lucrărilor, actul de protest nu putea „figura ca semnat în registru pe când originalul lui se găsea nesemnat. Căci în textul și întreaga economie „a articolelor invocate, rezultă cum nu se putea mai „clar, că nu există în drept de cât o singură lucrare „a portărelului despre care se alcătuește un singur „act, originalul act al protestului, registrul creat de „lege în scopul art. 330 nefuncționând nici odată „pentru complectarea viciilor unui asemenea act sau cum atât de eronat zice Tribunalul pentru „întregirea” lui.

„Considerentul final al sentinței vorbind despre „găsirea în arhiva corpului de portărei a originalului protestului 5269/931 nu reprezintă în modul de judecată „al Tribunalului de cât o eroare grosieră de fapte și „o denaturare de acte ; în adevăr originalul acestui „act lipsit de semnătură se găsește în dosarul cauzei „(Dosarul jud. 3802/931) și că reprezintă o eroare „grosieră de fapte, constatarea că el s’ar mai găsi ca original și în arhiva Corpului de portărei, denumirea „lui ca act de protest original nefiind de cât denaturarea lui pură și simplă ;

„In ce ar privi eroarea materială a agentului instrumentator la care Tribunalul reduce în ultima analiză temeiurile juridice ale apelului, această calificare „a faptelor nu constituie o motivare în sensul legii, „cât timp Tribunalul avea să judece efectele lipsei „de semnătură iar nu sursa inspirației concluziunilor „părților din proces ;

„Ori judecând altfel și deducând valabilitatea protestului prin conținutul registrului, Tribunalul a violat „art. 328 cod comercial, a aplicat greșit și a violat „art. 330 cod comercial, a înfăptuit un învederat „exces de putere și a dat o hotărâre nemotivată”.

Având în vedere că prin motivul de casare, recurentul susține că Tribunalul a comis un exces de putere, eroare grosieră de fapt, denaturare și o greșită interpretare a art. 328 cod comercial atunci când a recunoscut copiei după registrele de proteste — prezentată de intimată — aceleași efecte legale ca și efectele actului de protest eliberat părții, fiindcă singurul act original constatator al actului de protest, fiind acela eliberat părții, lipsa semnăturii agentului în drept a semna acest act, face ca actul de protest să fie nul, iar nulitatea pentru nesemnarea actului original

de agentul competent, nu poate fi înlăturată printr'un extras din registrele portăreilor din care să rezulte că actul de protest a fost semnat de agentul instrumentator competent ;

Considerând că în conformitate cu art. 328 c. com. actul de protest trebuie să cuprindă transcrierea exactă a cambiei, numele și pronumele persoanelor, pentru și în contra cărora se face, somațiunea de plată, iar întreg actul de protest trebuie să fie semnat de portărel ;

Că întrucât actul de protest este un act de probațiune solemn și public, prin care se constată că posesorul cambiei și a îndeplinit diligența legală pentru exercițiul acțiunii de regres, lipsa semnăturii agentului în drept a instrumenta, după actul original de protest, atrage după sine nulitatea actului de protest ;

Că în această situațiune legală, ceiace în speță urmează a se examina, este chestiunea de a se ști, dacă agentul care întocmește actul de protest mai dresază în afară de actul original eliberat părții încă un al doilea act original, pe care îl consemnează în registrele publice ale oficiului său ;

Considerând că art. 330 cod comercial, care rezolvă această chestiune, prevede că actul de protest trebuie să fie dresat de portărel, iar originalul acestui act va fi adus la Tribunal, unde după ce se va adevăra de președintele Tribunalului sau de locțiitorul său, va trebui să fie dat înfățișătorului, adică persoanei care a cerut facerea actului de protest ; că portărelul sub sancțiunea de cheltueli și daune—interese către părți este dator să treacă toate protestele în întreg, zi cu zi și după ordinea datei, într'un registru special, numerotat și parafat de președinte, cuprinzând data, natura, specia actului și numele părților ; iar în caz de pierdere dovedită a originalului, acesta va putea fi înlocuit printr'un extras legalizat din registru ;

Că din cuprinsul acestui text, rezultă că agentul care este chemat ca să dresaze un act de protest, nu face decât o singură lucrare, iar pentru constatarea acestei lucrări, el nu întocmește decât un singur act original, pe care după ce îl supune vizei Președintelui Tribunalului spre neschimbare, îl liberează părții, pentru a putea dovedi că și-a îndeplinit obligațiunile legale pentru păstrarea acțiunii de regres ;

Că astfel fiind și întrucât în materie de protest, locțiitorul nu a prevăzut formalitatea dublului exemplar, portărelul în comunele reședință de Tribunal și Judecătorul în celelalte comune, nu întocmesc deci în afară de actul original liberat părții, încă un al doilea exemplar original, ci trec într'un registru anume întocmit în acest scop, numai o copie după actul original liberat părții, care în cazul când originalul există, nu poate nici să-l înlocuiască, nici să-l completeze și nici să-i remedieze viciile pe care acesta le-ar prezenta ;

Considerând că art. 330 c. com., prevede întradevăr că partea poate să se servească și de un extras legalizat după registrele de proteste spre a înlocui

originalul, însă aceasta numai în cazul când actul original de protest a fost pierdut, iar nu și în cazul când ca în speță, el există, dar este nul din cauză că nu a fost semnat de agentul competent, fiindcă dacă actul original liberat părții este nul, și extrasul din registrele de proteste neputând fi de cât reproducerea fidelă a originalului, neapărat că acest extras trebuie să cuprindă același viciu, pe care o copie nu-l poate remedia.

Că în asemenea condițiuni de drept, întrucât Tribunalul a decis contrariul, că actul original de protest nesemnat de portărel, poate să fie înlocuit și remediat printr'un extras din registrele de proteste, Tribunalul a comis un exces de putere și o violare a art. 330 și 329 cod comercial, și deci motivul de casare fiind întemeiat, recursul este fondat și urmează a fi admis, casând sentința Tribunalului și în fond tot pentru aceleași considerațiuni, a hotărâ că întrucât în cauză nu a fost dresat un act valabil de protest, acțiunea cambială îndreptată de intimata Banca Industriilor și Meseriilor Dobrogene în contra giranților să fie respinsă, apărându-i pe aceștia pe plata datoriei cambiale ;

Văzând și cererea de cheltueli de judecată și apărându-i ;

Pentru aceste motive, admite.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. III-a

Audiența de la 17 Aprilie 1935

Președinția D-lui Aurel Bogdan, președinte

V. V. Haneș, M. Filip și alții cu D. Georgescu

INCHIRIERE. — CONTRACTAREA EI DE MAI MULTE PERSOANE FIZICE IMPREUNĂ. — NEVALABILITATEA UNORA DINTRE SEMNĂTURI. — DACĂ ATRAGE INEXISTENȚA CONTRACTULUI DE LOCĂȚIUNE.

OBLIGAȚIUNI INDIVIZIBILE. — PLURALITĂȚI DE DEBITORI. — NATURA PRESTAȚIUNELI.—SATISFACEREA EI NUMAI PRINTR'O PLATĂ INTEGRALĂ.

INCHIRIERE. — CONTRACTAREA EI FAȚĂ DE MAI MULȚI CHIRIAȘI PENTRU FOLOSINȚA ÎN COMUN A ACELUIAȘI IMOBIL. — CHIRIE.— DACĂ POATE FI FRAȚIONATĂ DUPĂ NUMĂRUL LOCATARILOR.

1. Dacă o societate în nume colectiv, care are personalitatea ei juridică distinctă, nu poate contracta valabil o închiriere, în lipsa unei delegațiuni speciale, de cât prin semnătura tuturor componentilor ei, atunci însă când închirierea se face de către mai multe persoane fizice, care se obligă personal, faptul că semnătura unora dintre ei nu este valabilă și deci consimțământul acestora rămâne nemănistat, nu poate atrage inexistența contractului față de cei ce au semnat valabil și și-au exprimat astfel consimțământul la închiriere.

2. Cu toate că este de principiu că atunci când sunt mai mulți debitori, obligația acestora se divide în raport cu numărul lor, totuși și în cazul acesta, fiecare din debitori poate fi condamnat pentru totalitatea prestațiunii, dacă indivizibilitatea obligațiunii rezultă din natura prestațiunii și după felul

cum a fost privită de părți, în sensul ca ea să nu poată fi satisfăcută printr'o plată fracționară ci numai prin plata integrală.

3. Când un proprietar închiriază imobilul său spre folosința comuna la mai multe persoane deodată, aceștia beneficiind fiecare de întreg imobilul, și plata chiriei nu poate fi socotită că ar fi concepută altfel de proprietar, de cât de a i se face integral iar nu fracționată după numărul locatarilor cari figurează în contractul de închiriere.

No. 190. — Respinse ca nefondate apelurile făcute de V. V. Haneș, M. Filip și Dumitru Georgescu împotriva sentinței civile cu No. 131/935 a Trib. Ilfov S. III-a civ. cor.

Curtea,

Asupra apelurilor făcute în contra sentinței civile Nr. 131/935, a Tribunalului Ilfov Secția 3-a C. C., atât de către V. V. Haneș și M. Filip, pârâți la prima instanță cât și de către Dumitru Georgescu reclamant.

Având în vedere actele de la dosar și susținerile orale și scrise ale părților.

Având în vedere că în fapt se constată următoarele :

Cu petițiunea înreg. sub Nr. 49551/934, la Tribunalul Ilfov Secția 3-a C. C., reclamantul Dumitru Georgescu, a chemat în judecată conform legii proprietarilor pe pârâții I. F. Buricescu, M. Filip, V. V. Haneș și Gheorghe Hilt, atât personal cât și în calitate de coproprietari ai liceului Etatizat „Profesorii Asociați“, pentru a se declara reziliat din culpa pârâților contractul de închiriere intervenit între dârșii la 9 Iulie 934, cum și pentru a fi condamnați pârâții la plata cu titlul de daune a sumei de 39 261 le care reprezintă chirie de la 1 Decembrie 1934, până la 23 Aprilie 1935, și taxele de contract.

La această acțiune pârâții V. V. Haneș și M. Filip au obiectat înaintea primei instanțe, că deși cu privire la cuantumul sumelor pretinse nu au nimic de zis, totuși ei nu pot fi condamnați la plată deoarece scrisoarea din 9 Iulie 1934, prezentată de reclamant cu titlul de contract de închiriere, nu este în realitate decât un proiect de închiriere, iar pârâții I. Buricescu și Gh. Hilt, obiectează că în tot cazul în ceiace îi privește, acțiunea nu poate fi admisă deoarece contractul de închiriere — chiar dacă ar fi considerat ca atare — nu a fost încheiat decât cu pârâții Haneș și Filip, iar nu și cu dârșii care nu au semnat contractul nici personal, nici prin ceilalți doi pârâți, cari nu aveau calitatea de mandatar ai lor.

Tribunalul prin sentința apelată, constată cu privire la obiecțiunea ridicată de pârâții Haneș și Filip, că scrisoarea cu data de 9 Iulie 1934, cuprinde toate elementele unui contract de închiriere, că mai mult ea a fost pusă în executare de pârâți care au și plătit o parte din prețul locațiunii, astfel că nu poate fi nicio îndoială că între reclamant și pârâți a intervenit un contract de închiriere.

Față de această constatare, Tribunalul respinge ca inutilă și proba cu martori cerută de pârâți, pentru a dovedi că biletele de închiriat au stat lipite pe geamurile imobilului și după data de 9 Iulie 1934, tinzând prin aceasta să arate că între părți n'ar fi existat decât un proiect de închiriere.

În ce privește apărarea celorlalți doi pârâți I. Buricescu și Gh. Hilt, constată că într'adevă aceștia nu au semnat contractul de închiriere nici personal nici prin V. V. Haneș și M. Filip ca mandatar deobrece aceștia nu au avut niciun mandat în acest sens.

În consecință, Tribunalul admite acțiunea reclamantului Dumitru Georgescu numai în contra pârâților V. V. Haneș și M. Filip, față de care declară reziliat contractul și pe care îi obligă la plata sumei cerută prin acțiune ca reprezentând chiria dela 1 Decembrie 1934, până la 23 Aprilie 1935, și taxa de contract, iar față de pârâții I. F. Buricescu și Gheorghe Hilt respinge acțiunea.

În contra sentinței pronunțată de prima instanță, fac apel atât pârâții V. V. Haneș și M. Filip cât și reclamantul Dumitru Georgescu.

În ce privește apelul făcut de V. V. Haneș și M. Filip :

Având în vedere că atât prin motivele de apel și oral în ședință și apoi prin concluziile lor scrise, apelanții susțin în primul rând că din moment ce Tribunalul a constatat că pârâții Buricescu și Hilt, deși figurează în contract, nu au consimțit însă la încheierea lui, întrucât nu l'au semnat, consecința acestei constatări nu putea fi decât respingerea acțiunii în total, iar nu numai față de aceștia, deoarece imobilul fiind închiriat pentru a funcționa în el Liceul etatizat „Profesorii Asociați“, contractul nu putea fi încheiat decât prin semnătura celor 4 profesori coproprietari ai Liceului, astfel că lipsind semnătura a doi dintre ei acordul de voință nu a existat și deci nici contract nu există.

Având în vedere că în scrisoarea cu data de 9 Iulie 1934, se află cuprinderea următoare :

„Prin prezenta scrisoare subsemnații I. F. Buricescu, M. Filip, V. V. Haneș și Gheorghe Hilt, vă confirmăm că am închiriat imobilul Dvs. situat în București, str. G. D. Palade Nr. 57-58, pentru a funcționa în el Liceul etatizat „Profesorii Asociați.“

Având în vedere că din acești termeni clari și precisi pe care îi întrebunțează pârâții, rezultă că ei personal au închiriat imobilul reclamantului iar nu Liceul Etatizat „Profesorii Asociați“, care nu are nici o personalitate juridică, ceiace de altfel nici nu se susține, deoarece după cum stă scris „semnați I. F. Buricescu, Filip, Haneș și Hilt“ au închiriat iar nu Liceul „Profesorii Asociați“ și dacă după ce pârâții personali arată în scrisoare că ei au închiriat imobilul, adăogă : „pentru a funcționa în el Liceul Etatizat „Profesorii Asociați“, aceasta nu face să rezulte că închirietor este Liceul fără personalitate juridică, ci arată numai că destinația pentru care pârâții au în-

chiria imobilul este aceea de a face să funcționeze în el liceul.

Că din moment ce rezultă că părții au contractat personal, bine Tribunalul a admis acțiunea față de părții Haneș și Filip, faptul că ceilalți doi părți nu au semnat contractul neputând să atragă inexistența lui și față de Haneș și Filip.

Considerând că dacă într'adevăr când e vorba de o societate în nume colectiv care are personalitatea ei juridică distinctă, ea nu poate contracta valabil o închiriere, în lipsa unei delegațiuni speciale, decât prin semnătura tuturor componentelor ei, atunci însă când închirierea se face ca în speță de către mai multe persoane fizice, care se obligă personal, faptul că semnătura unora din ei nu este valabilă și deci consimțământul acestora rămâne nemanifestat, nu poate atrage inexistența contractului față de cei ce au semnat valabil și și-au exprimat astfel consimțământul.

Având în vedere că apelanții susțin mai departe că din moment ce reclamantul a chemat în judecată pe toți cei 4 părți, personal și divizibil iar nu solidar, atât Filip cât și Haneș nu ar fi putut fi condamnați de Tribunal decât la câte o pătrime iar nu la întreaga sumă pretinsă de reclamant ca chirie.

Considerând că într'adevăr este de principiul ca atunci când sunt mai mulți debitori obligația acestora se divide în raport cu numărul lor, totuși și în cazul când sunt mai mulți debitori fiecare poate fi condamnat pentru totalitatea prestațiunii dacă rezultă că obligațiunea este indivizibilă față cu natura prestațiunii și după felul cum a fost privită de părți în sensul ca să nu poată fi satisfăcută printr'o plată fracționară ci numai prin plata integrală.

Că astfel când un proprietar închiriază imobilul său spre folosința comună la mai multe persoane deodată aceștia beneficiind fiecare de întreg imobilul și plata chiriei nu poate fi socotită că ar fi concepută de proprietar decât de a i se face integral iar nu fracționată după numărul locatarilor care figurează în contractul de închiriere.

Că deci chiar dacă din cei 4 chiriași care figurează în contractul de închiriere, pe care se sprijină reclamantul, numai doi din ei și anume V. V. Haneș și M. Filip au semnat contractul și s'au obligat valabil, aceștia urmează față de principiile de mai sus a fi obligați la plata întregii sumi reclamată ca chirie prin acțiune.

Având în vedere că apelanții mai susțin că în niciun caz Tribunalul din moment ce a constatat nevalabilitatea semnăturilor părților Buricescu și Hilt nu putea condamna numai pe Haneș și Filip, fără ca reclamantul să și fi modificat acțiunea în acest sens, căci așa cum s'a pronunțat a dat ceiace nu a cerut partea, care și-a formulat precis cererea contra tuturor celor patru părți și ca dovadă, susțin apelanții, este că reclamantul a și făcut apel în această privință cerând a fi obligați la plată toți cei patru părți.

Considerând că atunci când o acțiune este intentată de către un reclamant în contra mai multor părți care îmbracă toți aceiași calitate, instanța de fond poate obliga numai pe parte dintr'înșii și anume pe aceia față de care numai găsește acțiunea fondată, fără a fi nevoie pentru aceasta de o cerere subsidiară sau de o modificare de acțiune în acest sens din partea reclamantului.

Considerând deasemenea că din faptul că reclamantul a apelat în această privință sentința primei instanțe cerând în apel obligarea tuturor celor patru părți, nu se poate trage concluzia în sensul susținut de apelanți și anume că obligarea numai a doi din părți este o soluție din oficiu dată de Tribunal în afară de debaterile procesului, deoarece ori care reclamant care și-a văzut acțiunea numai în parte admisă este în drept a cere în apel admiterea ei în întregime, mai ales în speță, unde reclamantul se poate socoti cu drept cuvânt mai sigur garantat având obligați pentru plata aceleiași sume pe câte și 4 părți, iar numai pe cei doi condamnați de Tribunal.

Că deci pentru toate aceste considerațiuni motivul întâi de apel urmează a fi socotit ca nefondat.

Având în vedere că prin al doilea motiv de apel apelanții susțin că în speță nici nu există contract de închiriere ci un simplu proiect care nu a fost nici odată definitivat.

Având în vedere că în această privință înaintea Curții s'a făcut aceeași discuție ca și la prima instanță.

Având în vedere că Tribunalul motivează că scrisoarea din 9 Iulie 1934, cuprinde toate elementele unui contract de închiriere, întrucât determină părțile contractante, durata contractului de închiriere și prețul, precum și termenele la care urmează să se plătească chiria.

Că, motivează Tribunalul din împrejurarea că părții au prevăzut în scrisoare că o parte din preț se va plăti la 30 August 1934 odată cu facerea contractului, nu schimbă cu nimic caracterul de contract al scrisorii de mai sus, părțile înțelegând prin această clauză numai că la această dată se va redacta actul de închiriere semnat de ambele părți.

Că, urmează Tribunalul, în considerare tele sentinței sale, din moment ce scrisoarea din 9 Iulie 1934, care a fost acceptată de reclamant și a fost pusă în executare prin aceia că părții au și plătit o parte din prețul locațiunii, nu mai poate fi nici o îndoială că ea constituie pentru părți un contract valabil de închiriere.

Că față de aceste considerații pe care Curtea le însușește, motivul II de apel se găsește deasemenea nefondat.

Având în vedere că în ce privește cererea făcută de părți înaintea primei instanțe de a dovedi cu martori că biletele de închiriat au stat lipite pe geamurile imobilului închiriat și după 9 Iulie 1934, spre

a proba astfel că în speță nu a fost de cât un proiect de închiriere. Curtea găsește că bine Tribunalul a respins această probă ca inutilă.

Considerând că într'adevăr din moment ce Tribunalul pe considerațiunile mai sus expuse și-a făcut convingerea că în speță a intervenit între părți un contract de închiriere iar nu numai un simplu proiect, era inutil să mai audieze martorii în scopul cerut de pârâții mai ales că faptul rămânerii pe geamuri al biletelor de închiriat nu poate prin el însăși să constituie o dovadă că între părți nu a intervenit închirierea, când ea se dovedește cu prisosință din acte.

Că deci bine Tribunalul a respins proba cu martori și pentru aceleași motive ea nu poate fi primită nici de Curte.

Că față de toate aceste considerațiuni Curtea găsește nefondat apelul făcut de către pârâții de la prima instanță V. V. Haneș și M. Filip și în consecință urmează a-l respinge.

În ce privește apelul făcut de către Dumitru Georgescu, reclamantul dela prima instanță :

Având în vedere că apelantul Dumitru Georgescu se plânge prin acest apel că greșit prima instanță i a admis acțiunea numai față de pârâți Haneș și Filip respingându-i-o ca nedovedită față de ceilalți doi pârâți Buricescu și Hilt, deoarece susține d-sa, primii doi pârâți aveau mandat de a lucra și pentru ceilalți doi.

Având în vedere că înaintea primei instanțe reclamantul Dumitru Georgescu, pentru a dovedi că pârâții Haneș și Filip au avut mandat să semneze și ceilalți doi pârâți Buricescu și Hilt, a invocat interogatoriile luate pârâților într'un proces de plată de chirie între aceleași părți, intentat la Judecătoria Ocolului II Urban București.

Având în vedere că din răspunsurile date de pârâții I. Buricescu și G. Hilt la acele interogatorii, pe care reclamantul se sprijină și în apel, rezultă că acești doi pârâți nu recunosc scrisoarea contract din 9 Iulie 1934, arătând că nici Haneș nici Filip nu aveau mandat din partea lor de a încheia contractul și a-i semna pe scrisoare.

Având în vedere că faptul invocat de apelanți și anume că Buricescu și Hilt au recunoscut că au venit și au vizat imobilul, fără să trateze vre-o condițiune a închirierii, nu poate face să rezulte că și aceștia au consimțit la închiriere.

Având în vedere că deasemenea chiar dacă pârâții Buricescu și Hilt ar fi avut cunoștință de scrisoarea din 9 Iulie 1934, după cum susține apelantul Georgescu, încă nu se poate trage din acest fapt nici o concluzie favorabilă tezei apelantului, deoarece cunoștința acestor pârâți despre existența actului încheiat de Haneș și Filip nu poate implica și consimțământul lor la încheierea acestui act, după cum foarte bine arată Tribunalul în considerenetele sentinței ce a pronunțat.

Că astfel fiind și intrucât nici în apel, reclamantul

de la prima instanță nu a putut face dovada că pârâții Haneș și Filip au avut mandat peniru a semna contractul de închiriere și din partea celor doi părți Buricescu și Hilt, Curtea găsește că bine prima instanță a admis acțiunea reclamantului numai față de primii doi pârâți și prin consecință urmează a respinge și apelul făcut de Dumitru Georgescu.

În ce privește cheltueliile de judecată, Curtea găsește că bine a fost apreciate de prima instanță.

Pentru aseste motive redactate de Domnul Consilier Siliu Rădulescu, respinge.

Semnați: *Aurel Bogdan, S. Rădulescu, Coman Negoescu.*

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. III-a

Audiența de la 9 Octombrie 1935

Președinția D-lui I. Zenovie, consilier

Casa Rurală cu Cooperativa „Sturzeanca“

ASANAREA DATORIILOR. — TERMEN DE GRATIE. — CASSĂ RURALĂ. — ART. 14 ȘI 66 DIN LEGEA PENTRU LICHIDAREA DATORIILOR AGRICOLE ȘI URBANE.

Dispozițiunile art. 14 din legea de lichidare, după care se pot acorda termene de grație și după care reînființarea urmăririi ar putea fi împiedicată și prin plata făcută de debitor în ziua de vânzare, aplicabile numai în cazurile de conversiune ale debitorilor agricoli și urbani, nu și pot găsi aplicațiunea în cazul creanțelor Cassei Rurale, reglementate printr'un capitol special, și în mod deosebit.

No. 376. — Admis apelul făcut de Casa Rurală în contra Jurnalului cu No. 9059 din 13 Aprilie 1935 al Trib. Ilfov S. Notariat în proces cu Soc. Cooperativă „Sturzeanca“.

S'au ascultat D-ții avocați Em. Dendrino pentru apelanta Casa Rurală și Costin Dumitrescu pentru intimată.

Curtea,

Asupra apelului făcut de Casa Rurală în contra jurnalului cu Nn. 9059 din 13 Aprilie 1935 a Tribunalului Ilfov secția Notariat.

Având în vedere susținerile și opunerile părților precum și actele dosarului.

Având în vedere că prin Jurnalul apelat, Tribunalul a admis cerere făcută de Societatea Cooperativă de cumpărare de pământ „Sturzeanca“, prin petiția înreg. la No. 65853/934, a desființat toate măsurile de urmărire și asigurare, atât în ce privește formele de scoatere în vânzare, cât și cele de luare în administrare și de luare în posesie a moșiei „Sturzeanca“ situată în comuna Priboiu-Sturzeni și Isvoarele jud. Dâmbovița de către Casa Rurală în baza actului aut. de Trib. Ilfov Secția Notariat sub No. 36339/930 și transcris la Trib. Dâmbovița sub. No. 8943/930.

Având în vedere că prin apelul dedus în judecata Curții, apelanta invoacă două motive de apel :

În ce privește primul motiv de apel :

Având în vedere că prin acest motiv de apel, se pretinde că, și art. 41 din legea cooperativei, și art. 80

din statutul cooperativei prevăd obligațiunea ținerii registrului de procese verbale ale ședințelor, Consiliului de Administrație și ale cenzorilor; că din moment ce și legea și statutul impun obligațiunea ținerii unui astfel de registru, este neîndoios — spune apelanta — că acest registru trebuie ținut în condițiile prevăzute de art. 27 cod com., că registrul prezentat de iatimată nu poartă viza de fine de an prevăzută de suszisul text de fege; că din această pricină susține apelanta — el nu poate face nici o probă în Justiție; că — mai adaogă apelanta — nu numai lipsa de viză face ca registrul în chestiune să fie înlăturat, dar și modul cum încheerea prin care se autoriză introducerea contestației este trecută în registru, face ca registru să provoace îndoială în ce privește sinceritatea încheeri; că așa fiind — conchide apelanta — Tribunalul a greșit atunci când, pe baza unui astfel de registru, a considerat că intimata a avut autorizațiunea cenzorilor pentru introducerea contestației.

Având în vedere că legea cooperativei din 7 Aprilie 1929, în vigoare la data introducerii contestației, nu prevede, prin art. 41 și 106, decât obligațiunea pentru administratorii Cooperativelor de a ține printre alte registre și un registru de procese verbale ale ședințelor Comisiilor de administrație și ale cenzorilor și obligațiunea că aceste registre să fie parafate și legalizate de judecătorla de Ocol respectivă; că față de aceste singure cerințe ale legii și față de împrejurarea că Societatea Cooperativă intimată nu este o societate comercială, este neîndoios că dispoziția art. 27 cod. com., după care registrele pe care comercianții sunt obligați a le ține trebuie să fie vizate la finele fiecărui an comercial, nu poate fi aplicată registrelor societății intimată; că această concluziune se impune cu atât mai mult cu cât în legea cooperativei din 12 Iulie 1928, există dispoziția, pe care actuala lege a Cooperativei nu a mai reprodus-o, că registrele obligatorii ale societății cooperative trebuiesc nu numai să fie numerotate, parafate și sigilate de judecătorla de ocol respectivă, dar trebuie să fie și vizate la finele fiecărui an comercial; că așa fiind Tribunalul n'a săvârșit nici o eroare atunci când a constatat că registrul înfățișat de intimată, care este parafat de judecătorla de ocol și care cuprinde încheerea prin care cenzori autorizau introducerea contestației, face dovada în justiție; că dar primul motiv de apel este nefundat.

Asupra motivului al doilea de apel.

Având în vedere că prin acest motiv se susține că desființarea urmăririi cerută prin petiția de contestație, nu poate fi încuviințată deoarece intimata neplătind rata de la 15 Noembrie 1934 și 15 Mai 1935, potrivit art. 66 aliniatul penultim din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, a pierdut beneficiile acordate de această lege.

Având în vedere că prin art. 66 aliniatul penultim din legea de lichidarea datoriilor agricole și urbane, se prevede, în mod special pentru împrumuturile acor-

date de Cassa Rurală, că neplata de către debitor a două rate consecutive atrage pierderea beneficiilor acordate de lege.

Având în vedere că față de această dispoziție și cum în fapt este necontestat că intimații n'au plătit ratele de 15 Noembrie 1934 și 15 Mai 1935, concluzia care se impune e că intimații au pierdut beneficiile ce li s'au acordat prin legea de lichidare, pe baza căreia astăzi cer desființarea urmăririi; că în contra acestei concluziuni, intimații nu pot opune susținerea că n'au achitat ratele din cauza apelantei care la promulgarea legii de lichidare nu le-a predat posesia moșiei fiindcă intimații n'au dovedit și nici n'au cerut să facă dovada că ratele se puteau plăti numai cu din venitul moșiei; că deasemenea intimații iarăși nu pot susține că rezolvarea cererii lor de desființarea urmăririi trebuie să se facă pe situația din momentul introducerii cererii înaintea Tribunalului, fiindcă primirea acestei susțineri ar duce la situațiunea absurdă ca urmărirea pe care justiția, rezolvând cererea pe situația din momentul introducerii cererii ar desființa-o astăzi, să fie reînființată imediat, la cererea apelantei, pentru motivul de neplata ratelor; că, la reînființarea urmăririi pe care apelanta în caz de desființarea urmăririi de azi eventual ar cere-o, n'ar putea fi invocate de intimați dispozițiunile art. 14 din legea de lichidare, după care se pot acorda termene de grație și după care reînființarea urmăririi ar putea fi împiedicată și prin plata făcută de intimat în ziua de vânzare, fiindcă art 14, aplicabil numai în cazurile de conversiune ale debitorilor agricoli și urbani, nu-și poate găsi aplicațiunea în cazul creanțelor Casei Rurale, reglementare în mod deosebit, printr'un capitol special, împreună cu creanțele altor instituțiuni ca Banca Națională, Creditul Rural, Creditul Industrial etc.

Având în vedere că odată ce, după cum s'a arătat, intimații au pierdut beneficiile acordate de legea pentru lichidarea datoriilor, este de conchis că numiți nu pot cere desființarea urmăririi invocând dispozițiunile din legea din care ei au fost decăzuți; că așa fiind apelul Casei Rurale în contra sentinței prin care toruși urmărirea a fost desființată, este pentru acest din urmă motiv întemeiat și cată a fi admis, reformându-se acea sentință și respingându-se cererea de de desființarea urmăririi.

Pentru aceste motive redactate de d. consilier Coman Negoescu, admite.

Semnați: I. Zenovie, C. Negoescu, V. Șerbănescu

TRIBUNALUL ILVOV SECȚIA I-a COM.

Audiența de la 30 Octombrie 1935

Președinția D-lui Hariton Udrea

Elisabeta Marinescu cu Niculae C. Comănescu

CONCORDAT PREVENTIV. — TERMEN. — EXPIRARE. — DACĂ SE MAI POATE PRELUNGI PRIN VOINȚA PĂRȚILOR.

CONCORDAT PREVENTIV. — EXPIRAREA LUL — REVOCARE. — HOTĂRÂRE DE OMOLOGARE. — EXPIRAREA EI.

1. Concordatul preventiv, fiind un act judiciar la care participarea Tribunalului este

activă, încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost admis, căci termenul concordatului nu a fost numai un act al voinței părților ca să se poată spune că a fost prelungit prin actul tacit al părților, ci la acordarea termenului a intervenit și Tribunalul.

2. După expirarea concordatului, dacă creditorul nu mai poate cere revocarea lui, fiindcă concordatul nu mai există după expirarea lui, creditorul însă poate să execute pe debitor pe baza hotărârei de omologare, care constituie titlu executor pentru creanța fie cărui creditor. După cum poate pe baza aceluiași titlu să ceară și falimentul debitorului său.

No. 1517 — Respinsă ca nefondată cererea făcută de Elisabeta Marinescu pentru revocarea concordatului preventiv solicitat de comerciantul Nicolae Comănescu.

Tribunalul,

Asupra cererii făcută de Elisabeta Marinescu din Bulevardul Basarab No. 39 cu petițiunea înregistrată sub No. 22.351 din 23 August 1935 pentru a se revoca concordatul comerciantului Nicolae G. Comănescu din București Str. Șepcari No. 5, pentru motiv că acesta nu și a plătit ratele sale concordatate.

Având în vedere actele și lucrările dela dosar, precum și concluziunile orale și scrise ale părților.

Având în vedere că comerciantul Nicolae G. Comănescu a obiectat între altele, că concordatul său este expirat; că concordatul obținut de acesta prin sentința de omologare No. 1022 din 30 Mai 1930 a fost acordat pe termen de trei ani de zile; că ulterior a obținut un termen de grație de un an până la 6 Iulie 1934 că la această dată expirând acest concordat, o cerere de revocare a concordatului nu se mai poate face după expirarea lui.

Considerând, că concordatul preventiv, nu este un contract al părților, ci el este un act judiciar, la care participarea Tribunalului este activă, neputând să existe concordatul fără această participare a Tribunalului; că fiind un act judiciar făcut cu participarea Tribunalului concordatul încetează cu expirarea termenului, pentru care a fost admis, fiindcă termenul concordatului nu a fost numai un act al voinței părților, ca să se poată spune că termenul a fost prelungit prin acordul tacit al părților, ci la acordarea termenului a intervenit și Tribunalul; că încetând concordatul prin expirarea termenului pentru care a fost acordat, o cerere de revocare a concordatului nu se mai poate introduce după expirare;

Considerând, că în practică, se vede adesea că după expirarea concordatului, debitorul face cerere pentru a se constata că creditorii săi au fost despăgubiți, solicitând închiderea dosarului; că cererile acestea se fac, nu pentru a închide concordatul, după expirarea termenului; că comerciantul alt scop urmărește cu aceste cereri; că comerciantul acordând garanție pentru executarea concordatului, cum ar fi o ipotecă,

inscripția ipotecară nu se poate radia, până nu se face dovadă că creditorii au fost plătiți; că prin cererea făcută de comerciant de a se închide dosarul concordatului, constatându-se că creditorii au fost plătiți, dosarul se închide, dispunându-se și radierea inscripției ipotecare luate.

Considerând, că după expirarea concordatului, dacă creditorul nu mai poate cere revocarea concordatului, fiindcă concordatul nu mai există prin expirarea lui, creditorul poate să execute pe debitor pe baza hotărârei de omologare; într'adevăr hotărârea de omologare a concordatului constituie titlu executor pentru creanța fiecărui creditor; acest titlu se poate executa, ca orice hotărâre obținută de creditor contra debitorului său; că de asemenea creditorul, pe baza hotărârei de omologare, poate să ceară falimentul debitorului său; că aceste măsuri le poate lua creditorul contra debitorului său, însă revocarea concordatului nu o mai poate cere creditorul, fiindcă concordatul nu mai există, prin expirarea termenului.

Având în vedere, că în speța de față, concordatul a expirat la data de 6 Iulie 1934.

Că, în situația aceasta nemai existând concordatul, cererea de față urmează a se respinge, pentru motivele expuse, fiind inutil a se mai discuta celelalte obiecțiuni făcute de debitor.

Pentru aceste motive respinge.

Semnați: *Hariton Udrea, V. Leonescu.*

BIBLIOGRAFIE

Sub tipar.

Codul de ședință

de

Const. Gr. C. Zotta

Președinte de Tribunal

Cuprinzând: 200 legi, coduri și regulamente uzuale puse la zi; însoțite de trimiteri și indexe alfabetice; cu 25 formulare pentru acțiuni, apeluri, recursuri, etc.; un index alfabetic de termene pentru căile de atac prevăzute în legislația codului; idem pentru taxele de timbru și de portărei; directive pentru conducerea ședinței la Curtea de Juri; un index general alfabetic.

Codurile și legile din volum cari se vor unifica sau modifica, vor apare în broșuri și format adaptabil prezentului *Cod de Ședință*, broșat special pentru posibilitatea înlocuirii materialului.

Codul va avea aproximativ 700 pagini formatul Codului Dalloz și va costa 450—500 lei.

Inscrieri se pot face la autor: București II, Abrud 60, Telefon 3.45.02.